

blevet gennemført i en af de københavnske Nabokommuner, ganske vist kun for et lille Omraade, men dog med fuld socialdemokratisk Tilslutning, og saa vidt mig bekendt har Arbejderorganisationerne heller ikke modsat sig det paagældende Arbejdes Udførelse. Derfor er al Tale om, at Lovforslagets Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder skulde være en Udæskning til Arbejderklassen, uberettiget. Der er henvist til, at Samfundet fik saa overordentlig mange Goder til Gengæld for disse Nødarbejder, at man fik Værdier i Stedet for de Penge, man ofrede derfor. Det er dog kun saa som saa. For det er kun Arbejder, som man ellers ikke vilde sætte i Gang — og jeg kan give den ærede socialdemokratiske Ordfører Medhold i, at det bør være Forudsætningen —, jeg er ikke begejstret for den Liste, som ledsager Betænkningen, og som nævner en hel Del Arbejder, som ganske utvivlsomt maa siges at falde udenfor den Karakter, Nødhjælpsarbejderne bør have.

Men det var Værdien, jeg slap fra. Er Værdien af den Slags Arbejder saa forfærdelig stor? Jeg har hørt, at man i Københavns Amt har tænkt paa — jeg ved ikke, om det er vedtaget — at afgrave nogle Bakker paa Strandvejen; men jeg gad dog egentlig vide, om den paagældende Kommune bliver saa særlig meget mere velhavende, fordi disse Bakker bliver afgravet. Man kan ogsaa tænke sig en Afgraving af Frederiksberg Bakke, det har der været Forslag om fra socialdemokratisk Side; men vilde Samfundet blive Spor rigere derfor? Absolut ikke. Det vilde være en Behagelighed for de Mennesker, som skal til Roskilde, at de ikke skulde op ad Frederiksberg Bakke, men nogen Værdi for Samfundet vilde det aldeles ikke være. Og det er et stort Spørgsmaal, om Samfundet, saaledes som det i Øjeblikket sidder i det, har Raad til at udføre den Slags Arbejder. Jeg tvivler meget om, at der er Raad til at udføre den Slags Arbejder til saa betydelige Beløb, som der her er Tale om. Derfor skal man tale noget varsomt om Værdien af disse Arbejder. Selv om en Kommune tilsyneladende skulde faa et saadant Arbejde udført noget billigere end ved ikke at lade det udføre som Nødhjælpsarbejde, tror jeg, at Værdien af denne Besparelse er noget problematisk.

Dette er, hvad jeg vilde kalde Hovedpunkterne i det foreliggende Lovforslag. Jeg finder imidlertid Anledning til ogsaa at dvæle ved nogle Enkeltheder, som jeg maa tage et vist Forbehold overfor. Der er Bestemmelser, som jeg for mit person-

lige Vedkommende stiller mig noget tvivlende til.

For det første er der Bestemmelsen om, at fremtidig skulde Kommunernes Bidrag bestemmes efter den Arbejdsløshedsunderstøttelse, der er blevet udbetalt af vedkommende Kommune i det foregaaende Finansaar. Jeg maa sige, at det løb mig som Frederiksberger noget koldt ned ad Ryggen, da den ærede socialdemokratiske Ordfører bebudede, at eventuelt vilde samtlige københavnske Arbejdsløsheds-kasser flytte ud til Frederiksberg, saa at denne Kommune kunde komme til at betale rigtig klækkeligt. Det er jo en „fyrgterlig“ Tanke. Men bortset derfra har jeg nu paa Forhaand stillet mig noget skeptisk overfor den reelle Begrundelse af dette Forslag. Jeg kan godt forstaa det ærgerlige for en Kommune, der sætter Arbejder i Gang og derved afhjælper Arbejdsløsheden, i, at den desuagtet skal betale et Bidrag til Arbejdsløsheds-kasserne, som den ved at sætte disse ekstraordinære Arbejder i Gang har befriet for at yde Understøttelse. Det kan jeg godt forstaa. Men derfra at gaa over til saa generelt, som det sker i Lovforslaget, kun at bestemme Kommunens Bidrag efter Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelse synes jeg er noget overfladisk Tale. Tænker man f. Eks. paa en By som Saks-købing, der i Øjeblikket er velsignet med 3 arbejdsløse, og en By af tilsvarende Størrelse, som maaske har 200 arbejdsløse, saa tror jeg ikke, Forholdet er det, at Saks-købing har sat kommunale Arbejder i Gang og derved afhjulpnet Arbejdsløsheden; men ikke destomindre vil denne Kommune slippe med det forholdsvis ringe Bidrag, medens den anden Kommune, som maaske, netop for at afhjælpe Arbejdsløsheden, har sat store Arbejder i Gang, men ganske vist ikke har kunnet sætte saa mange i Gang, at samtlige dens arbejdsløse har kunnet faa Beskæftigelse, maa betale et stort Bidrag.

I Lovforslaget bestemmes det, at den ekstraordinære Hjælp skal udbetales af Hjelpekasserne. Det har hidtil været et Stridsspørgsmaal, hvorigennem Udbetalingen skulde ske, og det afstedkom ved det forrige Lovforslag om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse en hel Del Forhandlinger og Besværligheder. Det glæder mig, at Forholdet nu søges lovfæstet. Jeg har hele Tiden kæmpet for, at Udbetalingen burde ske gennem Hjelpekasserne; det er det eneste naturlige, og man imøde-